

Hand in hand

Hendrik-Ido-Ambacht wordt omringd door de A15 en de A16. In dat forensendorp, tussen Dordrecht en Rotterdam, groeide ik op. Het kleine arbeidersdorp van tuinderijen en scheepswerven ontwikkelde zich vanaf de jaren 60 tot een groeigemeente die ruimte bood aan starters uit Rotterdam. De liefde voor Feyenoord was voelbaar op straat en bij ons thuis. We waren er trots op dat Willem van Hanegem een paar straten verderop woonde. Geen woorden maar daden. Dat gold ook voor de kleine rooms-katholieke gemeenschap die ontstond dankzij de nieuwe stroom inwoners. In mijn jeugd telde het kleine Ambacht maar liefst 14 kerken, waarvan één de jonge katholieke parochie was.

themavieringen en gebedsteksten. De onderlinge betrokkenheid vormde het cement tussen de bakstenen van het nieuwe kerkgebouw. Natuurlijk werd er af en toe gemord om de Engelse teksten in de viering, maar de week erop klonk er weer Nederlands en zelfs nog af en toe Latijn. Voor elk wat wils. Mijn moeder ging met een welkomstplantje op kennismakingsbezoek bij nieuwe parochianen en nodigde hen uit om naar de kerk te komen. Omdat er voor jongeren niets te doen was in het weekend, organiseerden mijn ouders op vrijdagavond stijldansles en soos in de zaaltjes van de kerk. Het groeide uit tot disco 't Kerkje, de bakermat van vele huwelijken.

Laetitia van der Lans

Eigen foto

uit de koelkast heeft gehaald en het her en der weer opwarmt in de katholieke kerk, vindt een groeiend aantal jongeren de weg terug naar de rooms-katholieke kerk in Nederland.

'De dienst aan God en de dienst aan de medemens gingen hand in hand.'

Toen mijn moeder bij de geboorte van mijn broer een geboortekaartje gaf aan de melkboer, zei deze verrast: "Dan vallen die katholieken me toch mee." Tot op de dag van vandaag is dat een gevleugelde uitspraak in mijn familie.

Mijn jonge ouders zetten zich in om de katholieke gemeenschap op te bouwen, geïnspireerd door het Tweede Vaticaans Concilie dat in de jaren 60 een grote vernieuwingswind door de rooms-katholieke kerk liet waaien. Mijn vader richtte een jongerenkoor op dat een warm thuis werd voor veel tieners en jongvolwassenen, met een band, compleet met drums, basgitaar, dwarsfluit en een Hammondorgeltje. Avondenlang werden alle nummers van Jesus Christ Superstar ingestudeerd. Samen met de pater bogen tekstgroepen zich over

In het schijnsel van de nimmer dovende Godslamp werd gebeden, gezongen, muziek gemaakt, gedanst, gelachen, gehuild, boekjes gevouwen, schoongemaakt en geluisterd naar elkaar. De dienst aan God en de dienst aan de medemens gingen, zoals het oude Feyenoordlied klinkt, hand in hand.

Het vernieuwende katholieke elan uit mijn jeugd jaren werd later door geschrokken kerkleiders bijna 40 jaar lang in de ijskast gezet. Het werd letterlijk koud in het kerkgebouw in Ambacht. Mijn moeder, de jongste niet meer, organiseert er nu ontmoetingsbijeenkomsten voor de kleine 20 ouderen die 's zondags nog in de kerk zitten. De kachel mag dan niet aan van het parochiebestuur, want dat kost te veel geld. Terwijl paus Franciscus de geest van het Tweede Vaticaans Concilie

Ze zoeken duidelijke antwoorden op hun levensvragen, houvast in een onzekere wereld. Ze kiezen voor de oude rituelen en teksten, voor de aanbidding van het Allerheiligste, voor dogma's en devoties. Met verwondering kijk ik naar de generaties die gaan en komen.

Ik gun de jongeren van nu hun devoties, maar hoop dat de goede God hen ook influistert dat de ware dienst aan God de dienst aan de medemens is. Die twee gaan hand in hand, net zoals voetbalkameraden.

Laetitia van der Lans (1965) is katholiek theoloog. Ze maakt zich sterk voor de positie van vrouwen in de rooms-katholieke kerk en is uitgever van parochiebladen en kerkbladen in heel Nederland met haar bedrijf De Zalige Zalm.